

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАЭЛЕННЯ СІАУЗА ПІСЬМЕННІКАУ БССР

№ 97 (1413)

Серада, 9 снежня 1959 года

Цана 40 кап.

КОЖНАЙ КАЛГАСНАЙ БРЫГАДЗЕ — СВОЙ КЛУБ

Кожнай брыгадзе—свой клуб! — такую задачу паставілі перад сабой многія сельскагаспадарчыя арцелі рэспублікі. У Глыбоцкім, Камянецкім, Столінскім, Гомельскім, Давыд-Гарадзкім і многіх іншых раёнах райкомы партыі сумесна з кіраўнікамі калгасаў і работнікамі культуры паспяхова вырашаюць гэтую задачу. Тут добра разумеюць ролю клуба ў культурным жыцці калгаснай вёскі. Кіно, канцэрты, наспены друк, наглядная агітацыя, лекцыйна-прапаганда, абмеркаванне новых кніг, выдача даведкаў, сустрэча з перадавікамі вытворчасці, вечары адначынку, прапаганда ўсёго новага, перадавога—вось далёка не поўны пералік мерапрыемстваў, якія праводзіцца гэтымі цэнтрамі культуры на вёсцы. І кожнае з іх садзейнічае дзённыму выхаванню сельскагаспадарчых паловаў бачнага сямігоддзі.

Аднак яшчэ сёння некаторыя кіраўнікі калгасаў не хочучы па-сапраўднаму гэтага зразумець. Такія старыя падобны да Пятляванга з вядомай камедыі К. Крапіны, які ўсё стараецца, як бы на прапагандзе больш выдасці і зусім забываюць пра культурныя запатрабаваныя члену арцелі. «Навотна будаваць клуб,—думаюць яны,—на тэрыторыі калгаса ёсць дзяржаўныя ўстановы культуры».

Вось так, напэўна, разважае і праўдзінна сельскагаспадарчай арцелі імя Войкава Мінскага раёна, дзе працуе што яна свайго клуба. Кіраўніцтва арцелі нават не хоча адрамантаваць памішканне Гатаўскага сельскага клуба, дзе яно заўсёды праводзіць свае сходы і іншыя грамадскія мерапрыемствы.

А хто не ведае ў рэспубліцы праўдзінна калгас імя Гасталы Мінскага раёна? Яго кіраўнікі па праву могуць ганарыцца высокім ростам аднаго і арцелі, майстрамі высокіх ураджаў. Гасталюўцы сёння не могуць пахваліцца толькі адным—гэта брыгадным клубам. Праўда, на цэнтральнай сядзібе арцелі—ў вёсцы Сяніна клуб дагледжаны і абсталяваны добра. Ды што і кажаць. Ён жа тут на воку, сюды часта прыязджаюць з іншых калгасаў рэспублікі на перадавыя вечары. Але варта заглянуць у брыгаду—і карціна мяняецца. У клубе в. Шчытчыцкіх апырача голых сцен нічога не ўбачыш. Відзіць, праўдзінна калгаснае спадзяецца, што клуб будзе абсталяваны за дзяржаўны кошт, бо тут усе культурна-асветныя работы праводзіць Каноўшчыкі сельскі клуб. Больш таго, праўдзінна вырашылі разабраць клуб у вёсцы Боканаўка, які наведвалі калгаснікі, дзюх брыгады, і зрабіць з яго курацін. Гэтае рашэнне было прынята пасля таго, як раённая газета «Шлях сямігоддзя» выступіла з карэспандэнцыяй, у якой ставілася вельмі слушнае пытанне аб тэрміновым рамонце клуба. А будаваць новы

будынак замест разбуранага калгас і не думае.

Праўдзінна калгас імя Ільіча Удзінскага раёна доўгі час вядзе спрэчку з раённым аддзелам культуры, каму з іх будаваць клуб у в. Лоша. І гэта ў той час, калі арцель не мае свайго клуба. Праўдзінна калгаснае замест уладжываць Лашанскаму сельскаму клубу за тое, што ён праводзіць сярэд калгаснікаў вялікую культурна-асветную работу, яшчэ дамагаецца, каб раёны аддзел культуры пабудавалі на тэрыторыі арцелі за дзяржаўны кошт клубны будынак.

Такія факты іншых сельскагаспадарчых арцелі, якія намагаюцца перадаваць сваю работу і аб'яваўшы адноснае да культурына адначынку калгаснікаў з боку некаторых кіраўнікоў сельскагаспадарчых арцелі.

Некаторыя, старыя калгасныя прыкываюцца тым, нібыта яны згодны пабудаванні ў кожнай брыгадзе клубы, ды здзейсніць добры намер ім не дазваляе адсутнасць будаўнічых матэрыялаў.

Усе пасляваенныя гады камсамольцы і моладзь калгаснай вёскі Забалонца Удзінскага раёна ставілі пытанне аб будаўніцтве клуба. І заўсёды праўдзінна арцелі знаходзіла адну прычыну: няма будаўнічага лесу. А побач, у суседняй брыгадзе калгаса, да гэтага часу стаяць глінабітны будынік, пабудаваны больш пяцідзесяці год назад. Чаму б тады не пабудавалі глінабітны клуб, як гэта зрабілі ў калгасе «Чырвоны пучылавец» Старобінскага раёна? Гліна, пясок, каменне, салома, лаза—асноўны будаўнічы матэрыял тут заўсёды знойдзецца. Праўда, не так даўно калгас імя Жанава, куды ўваходзіла в. Забалонца, аб'яднаўся з буйнейшым і перадавым у раёне калгасам «Інтэрнацыянал». Трэба спадзявацца, што вопыты кіраўнікі гэтай арцелі тав. Быліна вырашыць пытанне з будаўніцтвам клуба ў вёсцы Забалонца, дзе налічваецца каля двухсот калгасных двароў.

Там, дзе няма святла культуры—добраўпарадкаванага клуба з яго прапагандным актывам, там хутчэй за ўсё з'явіцца глеба секты чармашалаў, якія аблытаюць сваім паўніжнем сумленны савецкіх людзей, зніжаюцца працоўна дысцыпліна.

Будаўніцтва калгасных клубу павінна праходзіць у кожным раёне пад неаслабнай увагай партыйных і савецкіх органаў, як гэта робіцца ў Камянецкім раёне.

Наша партыя заклікае работнікаў ідэалагічнага фронту праводзіць змястоўную і цікавую культурна-асветную работу сярод шырокіх мас працоўных.

У гэтай справе немалая роля належыць цэнтрам культурна-асветнай работы на вёсцы.

Будаўніцтва клубу на вёсцы трэба надаць шырокі размах!

У МІНІСТЭРСТВЕ КУЛЬТУРЫ

Калегія Міністэрства культуры БССР разгледзела пытанне аб стане работы Беларускай дзяржаўнай філармоніі. Калегія адзначыла, што ў рабоце філармоніі маюцца сур'язныя недахопы. Кіраўніцтва філармоніі—дырэктар Т. Левашоў і яго намеснік Т. Кагановіч—не стварылі належнай ўмоў для творчай работы артыстаў, сапраўднае кіраўніцтва палымілі адміністраваннем. Творчая работа фі-

лармоніі знаходзіцца на нізкім узроўні, не прапагандаюцца лепшыя творы Беларускага мастацтва. Маюцца факты грубага паршвання фінансавай дысцыпліны.

Рашэннем калегіі Міністэрства культуры БССР Т. Левашоў і Кагановіч вызвалены ад работы ў Беларускай дзяржаўнай філармоніі. Намечаны канкрэтныя мерапрыемствы на паляпшэння работы філармоніі.

АТЭІСТЫЧНЫ ЛЕКТОРЫЙ НА ВЁСЦЫ

Прасторны клуб у садзе Дашкаўка Магілёўскага раёна заўсёды перапоўнены, калі тут праводзіцца антырэлігійныя вечары. Прыходзяць людзі з Навасёлка, Боўшана, Лежнеўкі і іншых навакольных вёсак. З вайкай цікавасцю праслухалі яны лекцыю «Ці жыў Хрыстос?», «Неба без бога», «Хто такі багысты?».

Антырэлігійныя вечары наладжвае створаны ў Дашкаўцы атэістычны лекторый. Лекцыі чытаюць настаўнікі М. Шумскі, Я. Ганчаренка, К. Петушкова, урач Д. Голікаў, аграном А. Захарчанка і другія. Запрашаюцца лектары і з Магілёўскага гарадскога Дома атэіста.

На кожным такім вечары сельскае бібліятэкара М. Барадынская арганізоўвае кніжную выставку, з'яўляюцца з селам, наладжвае продаж атэістычнай літаратуры.

Сламі актывістаў лекторыя ва ўсіх клубных памішканнях і чарвоных кутках калгаса «Чырвоная зорка» створаны стаям «Навука і рэлігія».

Праводзіцца з веруючымі індывідуальная работа. Актывісты ходзяць па дамах тых, хто яшчэ не пабылі ў рэлігійнага дурману. Яны гутарыць з гэтымі людзьмі, выражаюць шчырую дэяснасць прапаганды ролігіі.

Настойліва антырэлігійная прапаганда паступова прыносіць свой плён. Лік чытачоў атэістычнай літаратуры ў сельскай бібліятэцы за апошнія паўгода павялічыўся ў пяць разоў. Такія кнігі, як «Біблія для веруючых і неверуючых» В. Яраслаўскага, «Аб рэлігіі, рэлігійным сектантстве і царкве» У. Ёнч-Бурачкі, «Чаму мы парвалі з рэлігіяй», брашуры пра Сусвет і зважанне камяцінай прасторы не залежваюцца на бібліятэчных паліцах. Жыхары вёскі Стайка завярнулі ў лекторый з просьбай, каб і ў іх праводзіліся атэістычныя вечары. Гэтая просьба задаволена.

СХОД ЖУРНАЛІСТАУ МІНСКА

7 снежня ў Палацы культуры прафсаюзаў адбыўся сход журналістаў Мінска. З дакладам аб выніках Першага Усеаўсезнага фестывалю савецкіх журналістаў і задачах работнікаў друку выступіў сакратар праўдзінна Сіауза журналістаў ССРСР, старшыня праўдзінна Сіауза журналістаў Беларусі Ф. Я. Клякоў.

З прамоваў на сходзе выступіў сакратар ЦК КП Беларусі М. С. Гарбуноў.

У прынятай рэзалюцыі мінскія журналісты горача адобрылі рашэнні Першага Усеаўсезнага з'езду савецкіх журналістаў.

Пад кіраваннем аплдаментаў ўдзельнікі сходу прынялі пісьмо Цэнтральнаму Камітэту КПСС.

На сходзе была Мінскае гарадское бюро Сіауза журналістаў.

У рабоце сходу прынялі ўдзел сакратар Мінскага абкома КП А. Т. Кузьмін, намеснік загадчыка аддзела прапаганды і агітацыі Мінскага гаркома КПБ Ю. М. Міхневіч.

Многа бесонных начэй прайшло ў аграном перш, чым на поле павесці вазы з іном. Аграном абыйшоў са старажытнай кожнай кавалатак зямлі, шукаў, дзятываўся ў людзей, дзе і калі селі пшаніцу, што селася на гэтым участку раён. Паступова Дамітры Барысавіч уявіў сабе стройныя планы севазароты. Ён называў іх «сустаўленнем парадку» на полі. З гэтага і пачаўся паход за новымі цэнтры ўраджаў.

Брыгадзіры палыных брыгад узрамелі: гэты чалавек свайго даможніка. Яны убачылі ў ім не толькі спецыяліста, але і здольнага арганізатара.

На барабцы за новы ўраджай развіццём з аграномом узяўся ўвесь калгасны люд. А калі цяжка падмаюцца ўсе разам, ён ставіў падмаюцца людзі на дзельны ўдзіль сельскай гаспадаркі, аграном перайшоў на работу да тальманаўцаў. Хутка калгасныя

ліца аж зіхаціць агнямі. Цуецца мунда, акую перадае радзе са сталіцы.

Так, жыццё ва ўсіх адносінах становіцца непазнавальным.

Дамітры Барысавіч жыў у Загор'і трэці год. Да калгаса працаваў у МТС аграномам. Увясце сабе пачатак жыцця ці са звышпаўня збожжавых, калі, як кажуць, «кожны дзень год корміць», тады забываеш пра сваю сям'ю, пра дом: дзень і ноч на палях. І ўсё ж не раз, задумаўшыся, Дамітры Барысавіч марыў пра самастойную, поўную пошукаў работу ў адным з калгасаў. Ён быў ініцыятар.

На барабцы за новы ўраджай развіццём з аграномом узяўся ўвесь калгасны люд. А калі цяжка падмаюцца ўсе разам, ён ставіў падмаюцца людзі на дзельны ўдзіль сельскай гаспадаркі, аграном перайшоў на работу да тальманаўцаў. Хутка калгасныя

ліца аж зіхаціць агнямі. Цуецца мунда, акую перадае радзе са сталіцы.

Так, жыццё ва ўсіх адносінах становіцца непазнавальным.

Дамітры Барысавіч жыў у Загор'і трэці год. Да калгаса працаваў у МТС аграномам. Увясце сабе пачатак жыцця ці са звышпаўня збожжавых, калі, як кажуць, «кожны дзень год корміць», тады забываеш пра сваю сям'ю, пра дом: дзень і ноч на палях. І ўсё ж не раз, задумаўшыся, Дамітры Барысавіч марыў пра самастойную, поўную пошукаў работу ў адным з калгасаў. Ён быў ініцыятар.

На барабцы за новы ўраджай развіццём з аграномом узяўся ўвесь калгасны люд. А калі цяжка падмаюцца ўсе разам, ён ставіў падмаюцца людзі на дзельны ўдзіль сельскай гаспадаркі, аграном перайшоў на работу да тальманаўцаў. Хутка калгасныя

ЧАЛАВЕЧНАСЦЬ... А што гэта такое — чалавечнасць?

Ты фразеруеш дэталі на чыгуначнай паліце. І раптам загад майстра: «Здымай дэталі! Тэрміновы заказ!»

Значыць, зноў трэба наладжваць станок. Значыць, трэба адмацаць незачыненую дэталі, якая ўжо забрала драбніцу тваёй душы, сілы, цярпення. Дзеся чого? І ты, Уладзімір Крычаўкоў, прычэпні: «Не адмацаю! Вось калі скончу апрацоўку, тады іншая размова...» Але ты забыўся, што з-за тваёй павольнай астаўшчыцы без работы зборшчыкі, які-небудзь калгас своечасова не атрымае камбайны.

Раптам захварала твая маці. І замест таго, каб ісці на начную змену, табе давалося бегчы на ўрач. Калі ж праз дзень з'явіўся на работу, табе загадалі пісаць тлумачэнне...

Ты думаеш: дзе ж таа чалавечнасць? Калі гэтак, калі не паверыць на слова табе, лепшаму фразерушчыку паха, — «не буду пісаць!» І ў выніку табе зусім справядліва аб'явіць вымову.

А можа, ты проста зазнаўся. Крычаўкоў? Твае сястры гавораць, што гэта так. Мама гэтага, яны мяркуюць, што за такіх павольных табе трэба прадоўжыць кандыдацкі стаж.

Ты абураны. Хіба ты, цалінік, намеснік сакратара камсамольскай арганізацыі паха, не заслужыў даверу? Але табе ўсё ж прадоўжылі стаж. Прытым большасцю галасоў.

Спамятку ты злучыў на сярбю, якія нібы змовіліся не заўважаць тваёй крыўды. Потым прыходзіць роздум. Потым — уладжываць таварышам з іх строгаю патрабавальную чалавечнасць, якая ніколі не падмываецца садоўнічым захаленнем перад талентам або слязінай жалюбоў.

І вось цяпер ты, Уладзімір Крычаўкоў? Твае паўнапраўны член шматлікай сям'і, якая называецца людзюным словам Партыя, кіраўнік брыгады камуністычнай працы буйнейшага прадпрыемства — завада

ЧАЛАВЕЧНАСЦЬ

сельскагаспадарчага машынабудаўніцтва.

Член брыгады камуністычнай працы... Чым жа ён адрозніваецца ад іншых? Высокімі вытворчымі паказчыкамі? Так, відзіць, перш за ўсё гэтым. Сем чалавек у брыгадзе Крычаўкова. Сярод іх — Фразерушчык, свідравальшчыкі, слесар, зборшчык, токар. Людзі розных спецыяльнасцей. Усе яны штомесячна выконваюць план на 210—220 працэнтаў.

А можа высокай дысцыплінай? Уладзімір не адмовіцца цпер знаць дэталі, калі гэта робіцца ў інтарсах паха, усяго завада. Калі заводу тэрмінова спатрабіліся токары, ён, не пачынаўшыся з тым, што быў у адпачынку, завіхаўся ў цэху цэлыя суткі, але ўсё ж навучныя тры рабочыя таму, што ведаў сам.

Актывным удзелам у жыцці цеха, завада, краіны? Відзіць, гэта таксама неад'емная рыса члена брыгады камуністычнай працы. Спытайце, хто з сярбю Крычаўкова не ўдзельнічае ў грамадскай рабоце? Анатоль Грамыка — член рэдакцыі наспеннай газеты «Станочнік», кіраўнік палітмаасавага сектара дохавага бюро камсамола. Валыцін Сяміпаў — прафгурпу, фізгос паха, самы актыўны фізкультурнік і ўдзельнік мастацкай самадзейнасці. Леанід Котаў — камсор цеха, засядаецца народнага саюза Чыгуначнага раёна Гомеля... Члены брыгады ніколі не адмаўляюцца ад даручэнняў, якія даюць ім грамадскія арганізацыі. Даходзяць часам нават да вясёлых парадкоў. Анатоль Грамыка даручылі, напрыклад, аднойчы зрабіць даклад аб карысці турызму. А ён і ў паходзе не быў ні разу. Давялося хлопцу, каб закліні яго не разыходзіцца са справай, у пажарным парадку зрабіць загадарнае падарожжа...

Нясціпным імкненнем уперад, да прыкмы, да ведаў, да навукі? Безумоўна! Уладзімір Крычаўкоў — студэнт Ш' курса вышэйшага аддзялення Беларускага інстытута інжынераў чыгуначнага транспарту. Вік-

тар Цярэшчанка перайшоў на П' курс завоцнага аддзялення машынабудаўніцтва тэхнікума. Осіпаў і Грамыка таксама вучацца завоцна. Іны паступілі ў дэпартамент на механічнае аддзяленне. Котаў вучыцца ў 9 класе вышэйшай школы...

І ўсё ж самая галоўная адзнака члена камуністычнай брыгады — гэта чалавечнасць, павышаная патрабавальнасць да сабе, умненне зрабіць інтарэсы калектыву бліжэй і роднымі.

Табе даручылі фразераваць радыусы ў розных памеру трубах. Налажыла работа... Можа, раней ты, Уладзімір, і не падумаў бы, як паскорыць ё, бо праца апылоўчана і так даволі добра. Але цяпер думка аб тым, што гэтых дэталей з неапрылітнаю чаканкаю іншыя рабочыя, не дае табе спакою. І ты шукаеш, падляцаеш. Раніне простае: трэба знізіць са спісанай, непрабранай машыны іхтравы прыстасаванне. Выкарыстаўшы яго, можна фразераваць адразу шэсць трубак. І гэта таксама — чалавечнасць!

На жалю, не ўсё рабочыя разумеюць гэта.

...Досвітак. Вуліцы пустыя. Але востра па тратуары, дзель трымаючыся на нагах, калдыбоць некалькі паўнарыя хлопцы ў пакачальных піяжках. Гэта ахвяры ўчарашняй п'яніцы. Яны шукаюць, дзе б памакіліца. Зронты, насустрач ім ужо выбег за вулг «декар». Вось ён, азіраючыся, наблізіўся да аднаго з хлопцаў і спягаліва шпэца:

— Надляжыцца чомаш?

Шаманець грошы. І ў тры разы даражэй купленая бутэлька зноў выбівае чалавеча з каліны.

Магчыма, гэта і ёсць чалавечнасць, «бескарэслівае» спатуванне бліжніму?

Не, не і не! Так лічыш і ты, Леанід Котаў? Ідучы з таварышамі-друзьмінікамі ўначы ройд супраць «декара». І калі ты прыводзіш на участак яшчэ аднаго з іх — жанкі і маці, жыццё якіх рабіць праклятым зель-

панцэртаў, якія даволі часта ставяцца для працаўнікоў вузла.

Любіць слухаць наведвальнікі клуба свой харавы калектыв. У ім няма ніводнага прафесіянала. Салістамі з'яўляюцца стралачнікі, слугачыя, рамонтныя рабочыя. І мо' таму атрымліваецца ў іх добра, што спяваюць з натхненнем, спяваюць пра шчаслівае і радаснае жыццё. Гэта ж можна сказаць і пра ўдзельнікаў танцавальнага гуртка.

Значнае месца ў культурным жыцці працаўнікоў стаяць Асіновічы займае бібліятэка. Яна размешчана ў двух невялічкіх пакоях. Але ў цеснае, як кажуць, ды не ў крыўдзе. У бібліятэцы 17 тысяч тамоў кніг. Значная колькасць — творы беларускіх пісьменнікаў. Токар вагоннага допа Пятро Рубаніч часта наведвальнік бібліятэкі. За апошні час ён працаваў творы «На ростанях» І. Коласа, «У добры час» І. Шамякіна, «Над Нёманам» Ул. Дадзімава. Яго сябра — слесар допа Анатоль Прыемка перачытвае творы К. Чорнага і Зм. Бядулі.

Вялікую дапамогу аказвае бібліятэка гурткам мастацкай самадзейнасці. Загадчыца бібліятэкі Ф. Скарабага гатва падбірае рэпертуар для танцавальнага і харавога калектыву, а таксама для асобных выканавцаў. Змястоўна і цікава праводзіць вольны час чыгуначнікі Асіновічы. Дзверы іхняга клуба гасцінна расчынены для ўсіх жыхароў раённага цэнтра.

На здымках:

1. Старэйшы чымбаліст Ул. Загароўскі, яго сын Леанід і Ул. Герт абмеркаваюць думкамі аб рэпертуары гуртка чымбалістаў.
2. Удзельнікі танцавальнага калектыву Р. Цішчанка і Г. Раякова развучваюць танец.
3. У бібліятэцы клуба А. Прыемка і П. Рубаніч праглядаюць свежыя газеты і часопісы.

Фота Ул. Крука.

Цымбалы пяюць

На здымках: старэйшы чымбаліст Ул. Загароўскі, яго сын Леанід і Ул. Герт абмеркаваюць думкамі аб рэпертуары гуртка чымбалістаў.

лем, у думках шпэццу табе ваякае чалавече дзякуй.

А праз некалькі дзён народны засядальце Леанід Котаў просіць палегчыць пакаранне рабочаму, які ўпершыню зрабіў п'яжыцу памылку... Трэба ж дапамагчы чалавечу палляца на ногі, калі ён шчыра пакаўся.

Шматгранныя і нечаканыя прапалы гэтага цудоўнага паўчучы: чалавечнасць...

Уладзімір піша ў рэдакцыю газеты «Савецкі гандаль»: «Чаму ў гандлёвых работнікаў выхадны дзень ніколі не прыпадае на надзелью? Няўжо ў іх няма дзяцей, жонак, мужоў, з якімі ім таксама, як і іншым хочацца разам правесці свой выхадны дзень? Можа лепей пазней у суботу зачыніць магазіны?»

Анатоль Грамыка вышывае свежы нумар «Станочніка» са свайой аметкай пра майстра, які заняўся даручаную яму агітацыйную работу. І можа, меншата ў гэты час камсор механічнага цеха Леанід Котаў абмеркаваў з таварышамі пытанне, як дапамагчы добрай дзятцыне прыбіральшчыцы Галіне Якубуўскай, каб яна атрымала спецыяльнасць? І рашэнне знойдзена. Удзастак паройце на самаабслугоўванне. Галя будзе вучыцца на токара.

Вось так, у дробязь, раскрываюцца цудоўныя якасці членаў брыгады камуністычнай працы.

А ўвечары расчулена цешча Леаніда Котава шпірона расчулае дзверы перад нечаканымі гасцямі. Малады хлопек ідзе хілічы дожак. За ім ідзе Уладзімір Крычаўкоў з бутэткам кветкаў... Члены брыгады са сваімі жонкамі, нявестамі прыійлі павінаваць таварыша з нараджэннем сына. Як жа пасля гэтага Леанід і Тамары не вернуць у вялікую і сапраўдную чалавечую дружбаў?

Не, Уладзімір не забывае таго, што некалі здарылася з ім. Можа тады і прыгледзецца ён тамак да свайго суседа па цэху, маладога фразерушчыка. Вось і сёння хлопек насупіў бровы, з усіх сіл імкнецца павярнуць вымаральную галоўку станка. «Не хоча ў старэйшых пытаць, — думае Уладзімір, — Чакае, каб самі дзіцяціна падказалі яму...»

І Крычаўкоў ўспамінаецца, як аднойчы, некалькі год назад, мучыўся ён з такой жа галоўкай, пакуў яно настайнік, вонтыны фразерушчык, не сказаў з сёліва:

— Змазвай лепш трыба!

А Генка моўчкі круціцца каля станка.

— Галоўку змазваць трыба, — нарэшце, кідае Уладзімір.

Можа, трыба было б змаўчаць? Не, Гэта ўсё тая ж патрабавальная чалавечнасць. Як астафееў нясе ён Уладзімір ад тых, хто ўпершыню правільна навуковы іго разумуе гэтае слова, — ад камуністаў. Нясе бліжэй да людзей.

В. БАРАНЧЫК.

Рэпартаж перамог

Спаборнічаючы за дэтармінавае выкананне плана першага года сямігоддзі і за дастойную сустрэчу чарговага Пленума ЦК КПСС, работнікі кінасеткі Магілёўскага раёнага аддзела культуры выканалі гадавы план 10 істапада, Чаўскага—15, Клімавіцкага — 20 і Каспюковіцкага — 24 істапада. Кіназатры Магілёва выканалі гадавы план: «Змена» — 15 істапада, «Детні» — 22 істапада.

Гомель.

Рэпартаж перамог

